

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfktitkarsag@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/1150–23/2013. P.

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva budapesti lakos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 54/2014. (II. 26.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos **2013. október 28-án** a Panasztestülethez e-mailben (formanyomtatvány kitöltésével) előterjesztett beadványában panaszt tett a kiskorú fiával kapcsolatban 2013. október 18-án a Budapest II. ker. Pitypang utcai Általános Iskolában fogatosított rendőri intézkedés, illetőleg annak elmaradása miatt. A panaszos leírta, hogy a fenti helyen és időben megjelent gyermekük édesapja abból a célból, hogy a gyermeket magához vegye. Erre a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.640.736/2011/32. sz. – jogerős – ítélete jogosította fel az édesapát, melyben a bíróság neki ítélte a gyermek szülői felügyeleti jogát.

A panaszos leírta, hogy az édesapa „kényszerrel, erőszakkal, fenyegetéssel és bántalmazás alkalmazásával hurcolta el” a gyermeket az iskolából. A gyermek megpróbált ellenállni, a tanárok is igyekeztek megakadályozni „a brutális erőszakot”, és kérték a jelen lévő rendőröket, hogy avatkozzanak be. Erre azonban nem került sor, és az édesapa a gyermeket magával vitte.

A panaszos **2013. november 17-én** aláírásával ellátva megerősítette panaszát, melyben a következőket is előadta: a helyszínen intézkedő három rendőr nem közölte nevét, azonosító számát, valamint „intézkedésük alapját szolgáló parancsukat” sem mutatták be. Leírta, hogy noha a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.640.736/2011/32. sz. ítélete jogerős volt, annak végrehajtása módjával nem ért egyet, ugyanis az iskolát végrehajtás helyszínéül nem lehetett volna felhasználni. A panaszos megítélése szerint a rendőrök nyilvánvalóan intézkedést fogatosítottak, mivel az apa önhatalmú végrehajtási cselekményéhez kapcsolódóan biztosították a helyszínt. Állítása szerint gyermeke több alkalommal segítséget kért a rendőröktől is, azonban ezt nem kapta meg. Megítélése szerint a rendőrségnek a fentiek alapján „semmi keresnivalója” nem volt az iskolában.

A beadványokban foglaltak szerint a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

- megítélése szerint jogszerűtlen volt a rendőrök jelenléte az iskolában;
- a rendőrök a magánszemély (édesapa) által kezdeményezett, önhatalmú végrehajtási eljárásban nem vehettek volna részt;
- sérelmezte, hogy a rendőrök nem jártak el akkor, amikor látták, hogy az édesapa a gyermeket „erőszakkal” vitt magával;
- kérte annak vizsgálatát, hogy a rendőrök kötelesek-e intézkedést fogatosítani a szülővel szemben, ha a végrehajtásra a panaszban leírt módon kerül sor, tanítási időben, úgy, hogy az ellen mind a gyermek, mind a tanári kar tiltakozik.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában az alábbiakat állapította meg:

- a Rendőrség részére az iskolában történtek intézkedési kötelezettséget keletkeztettek;
- a Panasztestület megítélése szerint a rendőröknek a végrehajtás módjára és idejére vonatkozóan tájékoztatást kellett volna nyújtaniuk, ennek elmaradása miatt sérült a panaszosok (Pálfy Judit valamint gyermeke) tisztességes eljáráshoz fűződő joga, továbbá
- a további intézkedés elmaradása miatt sérült a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való joguk is;

– nem sérült azonban a gyermek tisztességes eljáráshoz fűződő joga amiatt, ahogyan az édesapa magával vitte, és az ezzel kapcsolatos rendőri intézkedés elmaradása miatt.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

A Panasztestület megküldött állásfoglalására figyelemmel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

III.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében további adatok beszerzése, illetőleg a beszerzett adatok értékelése vált szükségessé, ezért a Ket. 26. § (1) bekezdés c) pontja alapján 2014. április 8-án sor került a Fővárosi Törvényszék Polgári Kollégiuma vezetőjének belföldi jogsegély keretében történő megkeresésére. Szükségessé vált annak tisztázása, hogy – figyelemmel a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.640.736/2011/32. sz. ítéletére – a panaszbeadvány a gyermeket érintő panaszok tekintetében az arra jogosulttól származik-e. Ennek érdekében szükségessé vált annak megismerése, hogy a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.640.736/2011/32. sz. ítélete milyen módon rendelkezett a gyermek fölötti szülői felügyeleti jog gyakorlását illetően (azzal melyik szülőt ruházta fel), mikor vált jogerőssé, illetőleg végrehajtása érdekében mikor, milyen eljárási cselekmények foganatosítására került sor.

A megkeresésre érdemben 2014. április 22-én a Pesti Központi Kerületi Bíróság Perenkívüli Csoportjának bírója válaszolt. Válaszában ismertette, hogy az ítélet **2013. szeptember 5. napján** vált jogerőssé. A gyermek kiadására vonatkozóan 2013. november 18-án került sor végrehajtás elrendelésére, mellyel kapcsolatban mindkét fél részéről érkeztek kifogások, ezeknek az elbírálása folyamatban van. A végrehajtás részletes menetét illetően a végrehajtásra kijelölt önálló bírósági végrehajtó tud részletes tájékoztatást nyújtani.

Szintén a belföldi jogsegélyeljárás keretében érkezett 2014. május 6-án a Fővárosi Törvényszék Polgári Kollégiuma vezetőjének tájékoztatása, melyben közölte, hogy a másodfokú bíróság 2013. szeptember 5-én kelt jogerős ítéletében a gyermeket édesapjánál helyezte el, egyúttal **őt jogosította fel a szülői felügyeleti jog gyakorlására.**

A fentiekre tekintettel ugyanezen kérdések vonatkozásában 2014. április 28-án megkeresésre került az ügyben eljáró önálló bírósági végrehajtó.

A megkeresés megválaszolására 2014. május 21-i beérkezéssel került sor. A megkeresett végrehajtó a kérdések tekintetében nem tudott érdemi információval szolgálni, mivel az ügyben titoktartási kötelezettség terheli, mely alól nem kapott felmentést.

Tekintettel arra, hogy a felmentés megadására a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara elnökének van hatásköre, 2014. május 26-án a szervezet elnöke megkeresésre került a hiányzó felmentés megadása céljából. A felmentés megadására a Kamara elnökének 3499/2014. sz., 2014. június 3-án érkezett válaszlevelében sor került, erre tekintettel 2014. június 4-én ismételten megtörtént az önálló bírósági végrehajtó megkeresése.

A végrehajtó 2014. június 23-án beérkezett válaszában közölte, hogy a gyermek és ingóságai átadása tekintetében 2013. november 26. napján került sor végrehajtás elrendelésére, azonban az édesapa 2014. október 18-án bejelentette, hogy gyermekét

gondozásába vette, erre figyelemmel a gyermek átadása iránti végrehajtás okafogyottá vált. A fentiekre tekintettel a végrehajtási eljárás 2014. március 18. napján – további intézkedés fogyanatosítása nélkül – lezárásra került.

Figyelemmel a fent leírt eljárási cselekményekre, a Ket. 26. §-ára, valamint arra a körülményre, hogy a Ket. 33. § (3) bek. b) pontjának rendelkezése szerint az ügyintézési határidőbe a belföldi jogsegélyeljárás nem számít bele, jelen közigazgatási eljárás befejezésének napja: 2014. július 04.

IV.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2013. október 28-án, valamint 2013. november 17-én kelt panaszbeadványai;
- a Budapesti Rendőr-főkapitányság II. ker. Rendőrkapitányság vezetőjének 01020-105/30-4/2013. P. sz. tájékoztatása;
- a Budapesti Rendőr-főkapitányság II. ker. Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály KMB Alosztály vezetőjének 01020/21222/2013. id. sz. jelentése;
- a Budapesti Rendőr-főkapitányság II. ker. Rendőrkapitányság 01020/802899/2013. K. sz. küldés leírása;
- a megkeresett hatósági szerveknek a belföldi jogsegélyeljárásban nyújtott, jelen határozat III. pontjában ismertetett tájékoztatásai.

V.

A panaszos sérelmezte, hogy gyermekének „elhurcolásával” kapcsolatban azt megakadályozó rendőri intézkedésre nem került sor.

A rendelkezésre álló bizonyítási eszközök tartalmának értékelése alapján megállapítható, hogy a sérelmezett rendőri intézkedésre 2013. október 18-án, tanítási időben (11:25 óra körüli időben) került sor. Megállapítható továbbá – mivel ezt maga a panaszos írja le beadványában –, hogy ebben az időpontban a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.640.736/2011/32. sz. ítélete az anyával (panaszossal) szemben jogerős volt, így a panaszosnak tudomása volt arról, hogy a gyermek felett szülői felügyeleti joggal nem rendelkezik. A kiskorú személyt érintő panaszpontok (intézkedés elmaradása) miatt jelen közigazgatási eljárásban elsősorban az képezte vizsgálat tárgyát, hogy a beadványokban írtak az arra jogosulttól származnak-e.

A sérelmezett események időpontjában hatályos, a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) 71. § (2) bekezdése szerint a szülői felügyelet a kiskorú gyermek gondozásának, nevelésének, vagyona kezelésének, valamint *törvényes képviselőjének jogát és kötelességét*, továbbá a gyámnevezésnek és a gyámságból való kizárásnak jogát foglalja magában. Ha a házasság felbontása vagy a gyermek elhelyezése iránti perben a gyermeket a szülők megegyezése vagy a bíróság döntése alapján valamelyik szülőnél elhelyezték, *a felügyeletet ez a szülő gyakorolja*. A törvény 86. §-a akként rendelkezik, hogy *a szülői felügyeletet gyakorló szülő joga és kötelessége, hogy kiskorú gyermekét mind személyi, mind vagyoni ügyeiben képviselje*.

A jogerős bírósági ítélet, valamint a fenti rendelkezések értelmezése alapján megállapítható, hogy a sérelmezett események időpontjában az egyébként jelen sem lévő panaszosnak (édesanyának) a gyermek fölött nem volt szülői felügyeleti joga. A panasz eljárás során az Rtv. 92. § (3) bek. alapján a Panasztestület előtti eljárásban a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el. **Erre tekintettel azon panaszpontok vizsgálatát, melyek a kiskorú gyermekekre vonatkoznak (a gyermek „erőszakkal” történő elvitele, a rendőrök jelenléte az iskolában), mellőztem, mivel ezek nem a kiskorú személy törvényes képviselőjére jogosulttól származtak.**

A panaszos sérelmezte továbbá, hogy a helyszínen semmilyen rendőri intézkedés nem történt, mely az „önhatalmú végrehajtás” megakadályozását célozta volna.

Az Rtv. 13. § (1)–(2) bekezdése alapján:

„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak”

„A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján:

„A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.”

Az Rtv. 32. §-a alapján:

„A rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kért személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg.”

A rendelkezésre álló bizonyítási eszközök tartalma alapján megállapítható, hogy a helyszínen a rendőri jelenlét oka az édesapa bejelentése volt, mely szerint az Általános Iskolában a gyermeket bírósági végzés alapján magához kívánja venni, azonban ebben az iskola igazgatója megakadályozza. Elmondta azt is, hogy az ellenérdekelt fél (édesanya) élettársának esetleges retorziójától tart, így a helyszínen rendőri segítséget kért. A fentiek alapján a helyszínen igazoltatták az édesapát, az iskola igazgatóját, valamint a tantestület egyik tagját is. A 01020/105/30-4/2013. P. sz. tájékoztatás alapján a kiskorúval szemben semmilyen rendőri intézkedésre nem került sor, ő a helyszínen levő rendőröktől semmilyen tájékoztatást nem kapott, a panaszos édesanya pedig a helyszínen nem volt jelen.

Az igazoltatást követően a rendőrök megtekintették a bejelentőnél lévő bírósági dokumentumot mellyel a bejelentő igazolta az általa elmondottakat, és tájékoztatták, hogy az abban foglaltak végrehajtását nem áll módjukban biztosítani. A rendőrök ekkor a helyszínről el kívántak távozni, azonban az édesapa és az intézmény igazgatója között heves szóváltás alakult ki, ezért a helyszínen maradtak. A bejelentő ekkor a gyermeket felemelve elhagyta a tanintézményt. A helyszíni rendőri jelenlét kb. 30 percen át tartott, ennek során igazoltatásra, valamint a jelenlévők számára szóbeli felvilágosításra került sor, melynek során közölték, hogy további rendőri intézkedésre egyik, a perben érdekelt fél javára sincs lehetőség. Mindhárom rendőr jó láthatósági átvetőt és ékítményeket (rendfokozati jelzés, csapatjelvény, névkitűzők) viseltek. A tantestület igazoltatott tagjai rendőri intézkedést nem kértek, azonban „a rendőri hivatásra nézve megvető megjegyzéseket tettek”.

Álláspontom szerint a helyszínen tartózkodó rendőrök helyesen mérték fel azt, hogy a polgári perben érdekelt felek között senkinek az érdekében nem kerülhet sor intézkedésre, illetőleg – mint ahogyan arra a Legfelsőbb Bíróság EBH2010.2271. sz. ítéletében is rámutatott – *a rendőri intézkedés törvényességét a fennálló tények és nem a fennálló polgári jogi és egyéb jogvita tükrében kell vizsgálni*. Noha a helyszínen jelen lévő édesapa bemutatta azt a jogerős bírósági ítéletet, mely alapján a gyermeket magához kívánta venni, a rendőrök szakmailag helyesen jutottak arra a következtetésre, hogy az adott helyzetben az egyetlen lehetőségük kimerült abban, hogy a feleket tájékoztatták arról, hogy a gyermek iskolából történő kihozatalában, valamint az édesapa részére történő átadásában rendőri közreműködést nem áll módjukban biztosítani (erre végrehajtható okirat hiányában törvényesen nem is lett volna lehetőség). A rendőrök helyszínen maradásának oka tehát nem az édesapa részéről bármiféle „végrehajtási eljárás” foganatosításának biztosítása volt, hanem az a tény, hogy az édesapa és a tantestület tagjai emelt hangon vitatkozni kezdtek. A rendőrök a tantestület tagjainak is minden esetben megadták a szükséges felvilágosítást.

A fentiekre tekintettel a panasznak ezen részét elutasítom.

VI.

A Panasztestület állásfoglalásában tett megállapításokkal a határozat V. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 26. § (1) bekezdése, 33. § (3) bekezdése, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, valamint 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 24. §-a, a 32. §, a 92. § (1) és (3) bekezdései, a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései;
- a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 71. § (2) bekezdése, és 86. §-a.
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 4. § (3) bekezdése.

Budapest, 2014. július 04.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**